

Praktikujeme duchovne
nie preto, že nemáme žiadne
pocity voči tomuto svetu
alebo že by sme nemohli mať
človeka, ktorého milujeme.
Mali by sme byť plní života,
zdraví a normálni.
Praktikujeme duchovne,
aby sme ovládli sami seba,
pretože skutočne chceme
ovládnúť samých seba.
Ne proto, že bychom
byli sexuálne impotentní.
Pak by nemusel
nic praktikovať.
Jen by tam sedel
a jedl své jídlo.
Jako chudý muž, který
nemá žádné peníze a říká:
„Nemám rád peníze.“
To je postoj kyselých hroznů.
Ten mnich tedy
nepraktikoval,
aby ovládal sám sebe.
Byl v tomto světě nepotřebný
a nemohl se stát manželem.
Proto šel tam,
aby tam seděl sám.
Byl pro tento svět neužitečný,
šel tedy do chatrče
a seděl tam.
Byl jen líný
a skutečně duchovně
nepraktikoval.
Vidíte, když
duchovně praktikujeme,
stále máme pocity
a také máme touhy.
Praktikujeme ale,
abychom dosáhli jiného cíle
nebo chceme zasvětit
celý náš život světu.
Není to proto,
že bychom byli nepřátelští,
že bychom nikoho nemilovali
a že nás nikdo nemůže svést,
proto zůstáváme v chatrči
a praktikujeme.
To není duchovní praxe.
Například někdo,

kdo nemá nic
a je velice chudý
jde na pobřeží nebo do hor.
Říká, že se vzdává
celého světa.
Ve skutečnosti
se neměl čeho vzdát.
Tento muž byl
tedy impotentní.
Nebylo to proto,
že by se skutečně chtěl
zřít sexuální touhy.
Je to něco jiného,
než když se normální muž
nebo žena vzdají
své sexuální touhy.
On se jí může vzdát,
ale stejně ji bude cítit.
Budete-li ho tedy svádět,
může ho to stále lákat.
Nejbližší společník
Šákjamuni Buddhy
Ananda, když byl sváděn
nějakou ženou,
nemohl to vydržet.
Volal Buddhu o pomoc.
Vzpomínáte si?
A pak utekl.
Nebyl bez pocitů.
Nebyl jako kus
mrtvého dřeva.
Ne.
Skutečně se toho chtě zřít.
Jen když máte peníze,
můžete říct,
že se chcete vašich
peněz vzdát
nebo dát vaše peníze lidem.
Když ale nemáte žádné
peníze a řeknete,
že se jich chcete vzdát
nebo je dát lidem,
co můžete dát?
Když je mladý muž
ještě velice zdravý,
je plný tužeb,
ale chce se vzdát
svých tužeb nebo je ovládat
nebo se jim vyhnout
pro vznešený cíl.

Proto Buddha říkal
svým mnichům,
že by se neměli dívat
na žádnou ženu, i kdyby
byla sedmdesátiletá,
nemocná, ošklivá
a ochrnutá.
Ani letmý pohled.
A ani kolem ní
blízko nechodit.
Bylo to až do takové míry.
Proč?
Obyčejný člověk
ovládne své fyzické
potřeby snadněji,
protože má manželku
nebo přítelkyni.
Pokud nebyl mnich nikdy
v blízkosti ženy,
když se přiblíží,
dokonce i ke staré ženě,
neustál by to,
kvůli chemickým reakcím
v jeho těle.
Říkáme tomu chemie.
Není to tak,
že by to chtěl mít.
Proto je jedno,
jestli je ta žena
ošklivá nebo hezká.
Když se dostane do
blízkosti ženy,
energie mezi nimi
ho vzruší.
Muže je snazší svést.
Není to tak,
že by tito mniši
neměli rádi děvčata,
že by si nechtěli užívat
světa nebo vášně
mezi mužem a ženou.
Jen od toho chtějí být
oddělení.
Proto
Šákjamuni Buddha
říkal, pokud to skutečně
chceš pustit,
musíš být opatrný.
Když jdeš ven,
měl by ses dívat jen

tři kroky před sebe,
což je asi jeden a půl metru
před sebe.
Nedívej se kolem,
vlevo ani vpravo.
Zahal se až sem.
Ananda vypadal příliš dobře.
Slyšeli jsme,
že byl velice hezký.
Normálně by se mnich
zahalil do mnišského roucha
a měl by jedno rameno
venku, ale jelikož
byl příliš hezký,
Šákjamuni Buddha
mu dokonce zakázal
obnažovat jeho rameno.
Než šel ven, musel se
úplně zahalit.
Nemohl odhalovat
ani své rameno.
Zřejmě byl
příliš hezký, mohla by ho
svést nějaká dívka,
když šel ven.
Dívky by se do něho
zamilovaly, když by ho
uviděly. Šákjamuni Buddha
mu tedy řekl, aby se úplně
zahalil, aby byl v bezpečí.
Vidíte tedy,
že byl jiný než tento člověk.
Kdo mohl dosáhnout vyšší
úrovně než žáci
Šákjamuni Buddha?
Ale přesto museli být opatrní.
To proto, že my nejsme
schopni ovládat sexuální
touhu v nás.
Je to automatický systém,
který byl naprogramován
a navržen,
aby nám dělal potíže.
Obzvláště mužům,
některým mužům,
jak jsem slyšela.
Některí muži,
i když nic nechťejí,
mají potíže,
jakmile vidí ženu,

jen když ji vidí nebo
se k nějaké přiblíží.
Oni nemají takový záměr.
Nepřibližují se k ženám,
aby se podívali, protože
se jim ženy líbí.
Jen když náhodou
nějakou vidí,
mají problém a vzruší se.
Není to tak,
že by byli své ženě nevěrní.
Ne, ne, ne.
Je to jen reakce těla.
Je tedy pro muže obtížné
duchovně praktikovat.
Nicméně, tento muž neměl
vůbec žádný problém.
Čeho se vzdal?
Jen tam seděl
a přijímal od lidí milodary,
ani se nestyděl.
Seděl tam bez
jakékoli vitality.
Fyzické tělo mužů a žen
je plné vitality.
Jsme-li schopni
tento impuls ovládat,
můžeme lépe praktikovat.
Je to, jako by nás řídil stroj.
Když to nemáme,
o nic nejde.
Nezáleží na tom.
Můžeme stejně
duchovně praktikovat,
ale neznamená to,
že se něčeho vzdáváme
nebo že se staneme mnichem.
Máte-li se tedy stát mnichem,
jasně se vás zeptají,
jestli jste skutečný muž.
To bylo proto, protože
dříve se ženy nemohly
odříkat.
Až později
teta Šákjamuni Buddha,
která byla také jeho chůvou,
ho prosila, aby ji přijal
jako klášterní žačku,
aby duchovně praktikovala.
A od té doby

byly také ženy,
které se odříkaly,
což předtím v Indii
neexistovalo,
alespoň ne v jeho
klášterním řádu.
Proto všechna pravidla,
o kterých mluvil,
byla jen pro muže.
Proto říkal,
že i kdyby někde ležela
sedmdesátiletá žena,
ošklivá, smradlavá
a velice nemocná, stejně
se k ní nemají přibližovat
a nemají se na ni dívat,
jinak by mohli být pokoušeni
a svedeni.
Také někdy, když šli ven,
nesměli se dívat na ženy.
Mohli se dívat jen
několik kroků před sebe.
Prostě se dívat takto
na silnici a takto
držet miskou na almužnu.
Nemohli se dívat na dívky.
Kdyby blízko nich
stála žena, měli se otočit
na opačnou stranu.
Takto.
On také říkal, že když
vidíte nějakou ženu,
chovejte se k ní jako
ke své matce.
Takto budete pravděpodobně
méně lákání.
To pravidlo je takové.
Byly tam různá pravidla.
Pravidla, která dával,
nebyla pro všechny muže,
ale pro ty,
kteří chtěli být mnichy.
Říkal: „Dobrá,
chceš-li být mnichem
a nechceš ženy,
musíš dělat to a to.
Musíš být opatrný,
aby sis udržel svůj ideál.“
Proč by to jinak říkal?
Proto bylo dříve pro mnichy

tolik pravidel.
Neznamená to, že se
stanete Buddhou, když
budete dodržovat pravidla.
Ne, ne.
Pravidla jsou tam proto,
aby ochraňovala
klášterní řád
a aby se zjistilo,
kdo je skutečně odhodlaný
se zříkat a
duchovně praktikovat.
Jste příliš čistý ve své mysli
a jen skrze to
mohl praktikovat
velice dobře.
Ne nutně.
Muži i ženy,
když jsou na jistém bodě,
jejich energie a vitalita
začne klesat.
To je pravda od pradávna.
Existuje jistá hranice.
Po jistém věku již
nepřijmou zasvěcení.
Budou mít méně energie
a vitality
a jejich hnací síla
duchovně praktikovat
je menší.
Podobně tedy, tento muž
praktikoval celý svůj život
a přijímal almužny od lidí.
Co tam dělal,
když tam seděl?
Nedělal nic.
Nemusel praktikovat,
protože nebylo nic, co by
musel ovládat, s čím začít.
Žádné sexuální touhy.
Ta dáma v tom příběhu tedy
nebyla bezcitným člověkem.
Byla to osvícená osoba.
Myslela si, že by si měla
vážit mnicha
a nabídnout mu jídlo.
Ale po testu zjistila,
že on vůbec není speciální,
je to jen obyčejný člověk.
Vůbec pilně nepraktikuje

a neměl čeho by se vzdal.“
Proč lidé uctívají mnicha,
zvláště osvíceného mnicha?
Protože dovede
ovládat své touhy.
Když bude žít sám
a mnoho hezkých žen
mu bude nosit jídlo,
a on nebude v pokušení.
Například takto.
Lidé ho respektují,
protože se dovede ovládat
a skutečně se dovede zříct
hlavní touhy
v životě člověka.
On se toho dokáže vzdát
a dovede se ovládat.
Proto lidé přicházejí
a nabízejí mu jídlo.
Tato stará žena
si původně myslela,
že tento mnich je takový.
Ale celou dobu se mýlila.
On neuspěl ani
při jednoduchém testu.
Nebyl nic speciálního.
Jen seděl a jedl.
Nebyl druhem člověka
se silnou vůlí,
který dovede
ovládat své touhy.
Stále si myslíte,
že dosáhl velice
vysoké úrovně?
Ve skutečnosti, tato žena
byla ta, která byla na
velice vysoké úrovni,
protože ho prohlédla.
Například, aby sloužil
veřejnosti,
dosáhl Buddhovství
a měl silnou víru,
musí se mnich
vzdát svých tužeb
jako muž a ovládat je,
aby mohl
dosáhnout vyšší úrovně.
Protože on nechce
být ovládán
světskými touhami, místo

toho chce ovládat on je.
Díky jeho
silnému odhodlání
ho lidé respektují
jako velkého mnicha.
Pokud ale člověk stejně
nemá žádné pocity,
je stejně impotentní,
čeho se má odříkat?
Proto si tento mnich
nezasloužil milodary.
Ta starší žena udělala dobře,
že ho vykopl.
Byla již dost vlídná,
že ho nezbila.
Bila ho v tom příběhu? Ne.
Jen ho vykopl
a chatrč spálila.
Ta stará žena byla
skutečně skvělá.
Například, my máme
nějaké staré ženy zasvěcené,
možná v některých případech
jsou to mladé dívky,
předpokládejte,
že naši muži zasvěcení chtějí
jít do hor na setkání,
ale nemají žádné peníze
nebo majetek,
stará zasvěcená paní může
řici: „Nedělej si starosti,
jen jeď na setkání
a já ti každý den budu nosit
jídlo. Mohu to dělat.“
Ta stará dáma nabízela
tomu mladému muži
každý den jídlo,
protože si myslela,
že byl oddaný
a zříkal se hlavní tužby muže.
Pak po několika letech,
co mu nosila jídlo zjistila,
že ten mladý muž
nebyl nic speciálního.
Teď rozumíte?
Dobře.